

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT · NR 54 · KWIECIEŃ 2018

W TYM NUMERZE:

1/ INTERPRETACJA OGÓLNA MF WS. OBOWIĄZKU COROCZNEJ AKTUALIZACJI
DOKUMENTACJI PODATKOWEJ W KONTEKŚCIE TRANSAKCJI FINANSOWYCH

2/ FORMA PRZECHOWYWANIA PARAGONÓW DO KTÓRYCH WYSTAWIONO FAKTURY
ELEKTRONICZNE

3/ JAK INTERPRETOWAĆ PRZEPISY O ODLICZANIU WYDATKÓW USŁUG
NIEMATERIALNYCH? (ART. 15E W CIT)

4/ OBOWIĄZEK SKŁADANIA CIT-ST

5/ PROJEKTOWANE ZMIANY W KODEKSIE PRACY W ZWIĄZKU Z RODO

6/ KONTROLE W VAT – BRAK NABYCIA PRZESĄDZA O BRAKU SPRZEDAŻY

1. INTERPRETACJA OGÓLNA MF WS. OBOWIĄZKU COROCZNEJ AKTUALIZACJI DOKUMENTACJI PODATKOWEJ W KONTEKŚCIE TRANSAKCYJ FINANSOWYCH

W dniu 28 marca 2018 r. ukazała się interpretacja ogólna Ministerstwa Finansów (MF) w sprawie aktualizacji dokumentacji podatkowej (nr DCT.8201.6.2018). Wykładnia przepisów zaprezentowana w najnowszej interpretacji zmienia dotychczasowe podejście organów podatkowych do tematyki dokumentowania transakcji finansowych o charakterze ciągłym, tj. trwających dłużej niż jeden rok podatkowy.

Minister Finansów wskazuje, że zgodnie z przepisami o cenach transferowych obowiązującymi od 1 stycznia 2017 r., dokumentacja podatkowa podlega corocznej aktualizacji. Dotyczy to także dokumentowania transakcji finansowych (np. pożyczki, kredytu, emisji obligacji, gwarancji, poręczenia) rozpoczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2017 r. - w zakresie tej części transakcji, które są kontynuowane w kolejnym roku podatkowym. Zaktualizowana dokumentacja powinna być zgodna z zasadami obowiązującymi od 1 stycznia 2017 r. (MF powołuje się przy tym na przepis przejściowy dotyczący transakcji rozpoczętych przed datą wejścia nowych przepisów zawarty w art. 11 ustawy z 9 października 2015 r. zmieniającej przepisy ustaw podatkowych w tym zakresie).

Interpretacja nie udziela wprost odpowiedzi na pytanie, czy „aktualizacja” oznacza konieczność sporządzenia dokumentacji podatkowej według nowych zasad dla wszystkich pożyczek, poręczeń itd. udzielonych w latach poprzednich. Z jednej strony wskazano, iż przesłanką obligującą podatnika do aktualizacji dokumentacji podatkowej jest istotna zmiana parametrów transakcji (może to być np. zmiana wysokości przyjętego oprocentowania, zmiana

sposobu jego wyliczania, wydłużenie terminu płatności). Z drugiej strony, w przypadku transakcji finansowych niejako automatycznie uznaje się, iż konieczność aktualizacji rocznych danych finansowych podatnika implikuje również konieczność aktualizacji samej dokumentacji (nawet przy założeniu, iż istotne parametry transakcji nie uległy zmianie).

Jak twierdzi MF, nadrzędnym celem okresowych przeglądów i aktualizacji dokumentacji ma być odzwierciedlenie rzeczywistego przebiegu transakcji oraz aktualnych danych finansowych związanych z transakcjami o charakterze ciągłym. Analizując treść nowej interpretacji dochodzimy jednak do wniosku, że należy sporządzić pełną dokumentację cen transferowych obejmującą elementy wymienione w art. 9a ust. 2b-2d ustawy o CIT (odpowiednio art. 25a ust. 2b-2d ustawy o PIT), tj. włącznie z analizami porównawczymi (jeśli dotyczy), dla wszystkich pożyczek, poręczeń itd. udzielonych w latach poprzednich i trwających w 2017 r. Powyższe może mieć istotny wpływ na zakres obowiązku dokumentacyjnego jeśli uznamy – jak twierdzą organy podatkowe – że o materialności danej transakcji finansowej decyduje wysokość nie tylko wypłaconych odsetek (wynagrodzenia za poręczenie), lecz także wysokość udzielonego / poręczonego finansowania. Pogląd zaprezentowany w nowej interpretacji ogólnej jest także niezgodny z dotychczas prezentowaną przez organy podatkowe linią interpretacyjną, zgodnie z którą transakcje finansowe „dokonane” przed 2017 r. (np. udzielone pożyczki / poręczenia) nie są objęte obowiązkiem dokumentacyjnym w kolejnych latach.

Jeśli mają Państwo wątpliwości, czy posiadane dokumenty spełniają wymogi wynikające z polskich przepisów podatkowych i najnowszej interpretacji Ministra Finansów, prosimy o kontakt z **Katarzyną Przewłocką**

• katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • 608 615 625 •

2. FORMA PRZECHOWYWANIA PARAGONÓW DO KTÓRYCH WYSTAWIONO FAKTURY ELEKTRONICZNE

Zgodnie z najnowszą interpretacją Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 lutego 2018 r., nr 0114-KDIP1-3.4012.13.2018.1 podatnicy mogą przechowywać w formie elektronicznej treść paragonów fiskalnych do których wystawiono faktury w formie elektronicznej.

Wątpliwości podatnika wzbudził przepis art. 106h ust. 3 ustawy o VAT zgodnie z którym w przypadku gdy faktura w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatnik **zostawia w dokumentacji** paragon dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę.

W uzasadnieniu złożonego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej podatnik zwrócił uwagę na fakt, że w ustawie o VAT ustawodawca wielokrotnie posłużył się pojęciem „posiadania w dokumentacji” czy „zostawienia w dokumentacji”, bez określenia formy w jakiej dowody czy faktury mają zostać zachowane, co wskazuje na możliwość przechowywania/ posiadania takiej dokumentacji również w formie elektronicznej. Tym samym mając na uwadze, że art. 106h ust. 3 ustawy o VAT także posługuje się pojęciem „zostawienia w dokumentacji”, zdaniem podatnika prawidłowe w tym kontekście jest rozumienie, zgodnie z którym będzie on mógł przechowywać treść paragonów fiskalnych w formie elektronicznej. Przyjęcie innej wykładni byłoby bowiem sprzeczne z rozumieniem pojęcia „dokumentacji” dokonywanej przez organy podatkowe w przytoczonych przez

podatnika licznych interpretacjach indywidualnych. Odczyt utrwalonych w ten sposób paragonów fiskalnych musi być jednak w każdej chwili dostępny, a treść czytelna. Ponadto musi istnieć możliwość dokonania wydruków treści danych paragonów. Dodatkowym warunkiem jest brak możliwości jakiegokolwiek ingerencji w treść danych zawartych na kartach MicroSD, na których byłyby ewentualnie zapisywane paragony.

W wydanej interpretacji organ podatkowy w całości przychylił się do rozumienia podatnika i odstąpił od uzasadnienia prawnego dokonanej oceny stanowiska Wnioskodawcy.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Grzegorz Białowąs**

• grzegorz.bialowas@taxpoint.pl • tel. 517 031 531 •

- zachęcamy do kontaktu!

3. JAK INTERPRETOWAĆ PRZEPISY O ODLICZANIU WYDATKÓW USŁUG NIEMATERIALNYCH? (ART. 15E W CIT)

Od 1 stycznia 2018 r. obowiązują ograniczenia w zakresie możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie usług o charakterze niematerialnym. Restrykcje reguluje artykuł 15e ustawy o CIT i dotyczą one m.in. wydatków związanych z usługami doradczymi, badania rynku, reklamowymi, zarządzania, kontroli, przetwarzania danych oraz należności za licencje i patenty.

Pojawiły się już pierwsze interpretacje indywidualne w zakresie tego, co w świetle nowej regulacji może podlegać wyłączeniu z kosztów dla celów podatkowych. Zgodnie ze stanowiskiem organów, kosztem uzyskania przychodów w pełnej wysokości mogą być wydatki na:

- wsparcie przy zaprojektowaniu i wybudowaniu budynków i infrastruktury towarzyszącej - interpretacja dyrektora KIS z 1 marca 2018 r. (sygn. 0111-KDIB1-1.4010.9.2018.1.SG),
- usługi księgowo - interpretacja dyrektora KIS z 20 lutego 2018 r. (sygn. 0111-KDIB1-2.4010.2.2018.1.AW),
- usługi informatyczne takie jak np. usługi w zakresie bieżącego wsparcia IT dla użytkowników, usługi administrowania systemami IT, wsparcie dotyczące systemów ERP, administrowanie infrastrukturą IT, usługi dotyczące projektów wdrożeniowych czy wsparcia systemów) - interpretacja dyrektora KIS z 5 marca 2018 r. (sygn. 0111-KDIB2-1.4010.357.2017.2.MJ),
- prace badawczo-rozwojowo-technologiczne, usługi analityczne i pomiarowe oraz usługi badań klinicz-

nych leków - interpretacja dyrektora KIS z 30 marca 2018 r. (sygn.0111-KDIB1-1.4010.78.2018.1.BS).

Ograniczeniu powinny natomiast podlegać takie wydatki, jak:

- w zakresie doradztwa inwestycyjnego (interpretacja dyrektora KIS z 1 marca 2018 r., sygn.0111-KDIB1-1.4010.9.2018.1.SG) wydatki na:
 - wyszukiwanie i pozyskiwanie terenów pod budowę,
 - wsparcie w zawarciu i obsłudze umowy z bankiem na finansowanie realizacji projektu, bieżącą realizację płatności oraz kontroling projektu inwestycyjnego,
 - marketing i sprzedaż poszczególnych powierzchni w budynkach wybudowanych w ramach projektu inwestycyjnego (tzw. komercjalizacja),
 - zarządzanie nieruchomościami;
- w zakresie usług informatycznych (interpretacja dyrektora KIS z 8 marca 2018 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.441.2017.1.AW) wydatki na:
 - licencje i sublicencje na oprogramowanie,
 - usługi doradcze w ramach usług IT;
- na nabycie usług związanych z ryzykiem kredytowym, m.in. dotyczących oceny ryzyka kredytowego, tworzenia strategii kredytowych, zapobiegania nadużyciom (interpretacja dyrektora KIS z 16 kwietnia 2018 r., sygn. 0114-KDIP2-3.4010.45.2018.2.PS);
- odpisy amortyzacyjne od nabytego/zakupionego Know-How (interpretacja dyrektora KIS z 26 marca 2018 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.4.2018.1.ZK).

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Magdalena Pancewicz**

• magdalena.pancewicz@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 67 •

- zachęcamy do kontaktu!

4. OBOWIĄZEK SKŁADANIA CIT-ST

Niedawno opublikowano uzasadnienie do negatywnego dla podatnika wyroku NSA z dnia 26 października 2017 r. (sygn. II FSK 2623/15) odnoszącego się do zagadnienia, czy powstaje obowiązek złożenia informacji, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o CIT, przy ponoszeniu straty przez podatnika w skali miesiąca, czy roku. Kompleksowo orzeczenie to dotyczy zasad określania udziałów jednostek samorządu terytorialnego we wpływach z podatku CIT oraz roli formularza CIT-ST i CIT-ST/A.

Sprawa dotyczyła Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, która posiada zakłady (oddziały) położone na obszarze innej jednostki samorządu terytorialnego, niż właściwa dla siedziby podatnika. Oddziały nie są wyodrębnione organizacyjnie, ale posiadają indywidualną strukturę rzeczowo-osobową, czyli np. zatrudniony personel. Podatnik wskazał, że od co najmniej pięciu lat nie składa CIT-ST i CIT-ST/A ze względu na stratę ponoszoną w ciągu ostatnich lat. W związku z powyższym podatnik zapytał organ podatkowy, czy nie uzyskując dochodu (tak w skali miesiąca, jak i roku), jest zobowiązany do składania informacji CIT-ST oraz CIT-ST/A.

W opinii podatnika, kierując się literalną interpretacją art. 28 ust. 1 ustawy o CIT, obowiązek składania informacji CIT-ST zachodzi jedynie w przypadku osiągnięcia przez Spółkę nadwyżki sumy przychodów nad kosztami ich uzyskania. Dodatkowo podatnik podnosi, że złożenie CIT-ST przy ponoszonej stracie nie jest działaniem "w celu ustalenia dochodów z tytułu

udziału jednostek samorządu terytorialnego we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych".

Opinii Spółki nie podzielił tak sąd pierwszej instancji jak i NSA, który stwierdził że zachowując prymat wykładni językowej art. 28 ust. 1 ustawy o CIT, nie przewiduje się wyjątku od obowiązku składania informacji CIT-ST, a wyłącznym kryterium powstania tego obowiązku jest posiadanie zakładu (oddziału) na terenie innej gminy niż gmina siedziby spółki. Potwierdzeniem tej tezy jest także Ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, w której również nie ma jakichkolwiek innych kryteriów wypełniania obowiązku składania CIT-ST. Udział jednostek samorządu terytorialnego we wpływach z podatku CIT „ustala się proporcjonalnie do liczby osób zatrudnionych na ich terenie na podstawie umowy o pracę”. NSA podtrzymał ocenę WSA uznając za nieprawidłowy fakt rozpatrywania przez podatnika jedynie drugiej części art. 28 ust. 1 ustawy o CIT w oderwaniu od pełnego brzmienia, a zarzuty podatnika ocenił jako bezzasadne.

W związku z powyższym przypominamy o obowiązku składania ww. informacji niezależnie od wielkości podstawy opodatkowania. Informacje te należy składać wraz z zeznaniem rocznym oraz w przypadku, gdy w danym miesiącu nastąpiły zmiany w zakresie zatrudnienia.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Knapik**

• katarzyna.knapik@taxpoint.pl • tel. 664 717 349 •

- zachęcamy do kontaktu!

5. PROJEKTOWANE ZMIANY W KODEKSIE PRACY W ZWIĄZKU Z RODO

W marcu 2018 r. Ministerstwo Cyfryzacji opublikowało kolejną wersję projektu zmian do szeregu ustaw w związku z dostosowaniem polskiego prawa do zasad ochrony danych osobowych wynikających z RODO. Nowelizacja ma obejmować również prawo pracy.

Oprócz modyfikacji katalogu danych, jakich pracodawca może żądać od kandydatów do pracy oraz od pracowników (art. 22¹ Kodeksu pracy), projektowana ustawa wprowadza kilka dość istotnych rozwiązań, w szczególności wyłącza w zasadzie możliwość przetwarzania danych pracowników na innej podstawie prawnej niż upoważnienie lub obowiązek wynikające z przepisów prawa lub zgoda samego pracownika. Co więcej, nawet po uzyskaniu zgody pracownika pracodawca będzie mógł przetwarzać jego dane osobowe tylko wtedy, gdy będzie to dla pracownika korzystne. W noweli nie przewidziano możliwości powołania się pracodawcy na prawnie uzasadniony interes.

Nowością jest dopuszczenie wprost stosowania w miejscu pracy monitoringu wizyjnego. Pracodawca będzie mógł wprowadzić monitoring nad terenem zakładu pracy lub terenem wokół zakładu pracy. Uprawnienie to zostało ograniczone do przypadków, kiedy będzie to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracowników lub ochrony mienia, kontroli produkcji lub zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę. Oznacza to, że celem zastosowania monito-

ringu nie może być np. kontrolowanie pracowników. Ponadto możliwość zastosowania monitoringu w niektórych pomieszczeniach będzie ograniczona. Dotyczy to nie tylko pomieszczeń sanitarnych i szatni, ale również stołówek, palarni czy pomieszczeń udostępnianych zakładowej organizacji związkowej.

Nowelizacja przewiduje również wprowadzenie w zakładzie pracy monitoringu służbowej poczty elektronicznej pracowników. Jednak i w tym przypadku znacząco ogranicza uprawnienia pracodawcy. Kontrola poczty będzie bowiem możliwa wyłącznie w sytuacji, kiedy będzie to niezbędne do zapewnienia organizacji pracy umożliwiającej pełne wykorzystanie czasu pracy oraz właściwego użytkowania udostępnionych pracownikowi narzędzi pracy. Monitoring taki nie może naruszać tajemnicy korespondencji oraz innych dóbr osobistych pracownika nawet w przypadku zakazu używania poczty służbowej dla celów prywatnych.

Powyższe regulacje stanowią na razie jedynie plan i nie można przesądzić, czy wejdą w życie dokładnie w takim kształcie jak projektowany. Ewentualne poprawki nie będą jednak z pewnością rewolucyjne, stąd pracodawcy mogą się spodziewać istotnych ograniczeń swoich uprawnień w stosunku do pracowników.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Aleksandra Dyrek-Orlando**

• aleksandra.dyrek@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 63 •

- zachęcamy do kontaktu!

6. KONTROLE W VAT – BRAK NABYCIA PRZESĄDZA O BRAKU SPRZEDAŻY

Organy podatkowe nie mogą twierdzić, że podatnik nie nabył towaru, a następnie żądać od niego zapłaty VAT z tytułu dalszej odprzedaży. Taki wniosek płynie z prawomocnego wyroku WSA w Warszawie (sygn. III SA/Wa 2704/16).

Wyrok dotyczył podatnika, który dokonał zakupu kilku partii tekstyliów od różnych firm handlujących w Wólce Kosowskiej. W toku prowadzonych czynności ustalono, że podatnik nabywał towary w jednym boksie, ale faktury otrzymywał z kilku firm zarządzanych przez obcokrajowców. Płatności realizowane były przelewem lub gotówkowo. Sprzedawcy towarów byli czynnymi podatnikami VAT. Ustalono jednak, że część z nich nie wypełniała swoich obowiązków wobec budżetu państwa, tj. nie składała deklaracji i nie rozliczała podatku VAT z tytułu realizowanej sprzedaży.

W schemacie biznesowym przyjętym przez podatnika, kupowane przez niego towary były przewożone do posiadanego przez niego magazynu, a następnie, zwykle w odstępie kilku dni, sprzedawane odbiorcom z Czech i Litwy. W toku czynności kontrolnych, organy podatkowe ustaliły (we współpracy z administracją podatkową z Czech i Litwy), iż kontakt z przedstawicielami firm będących odbiorcami jest utrudniony, a podmioty te nie przedstawiły dokumentów świadczących o otrzymaniu i składowaniu zakupionych od podatnika tekstyliów.

Na bazie powyższych ustaleń, organ podatkowy odmówił polskiemu podatnikowi prawa do

zastosowania stawki 0% VAT dla realizowanych przez niego wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów, twierdząc, że zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza dostaw do miejsca przeznaczenia na terytorium Czech i Litwy. Organ nie kwestionował przy tym braku faktycznego (rzeczywistego) obrotu towarem, a jedynie brak dokumentów potwierdzających wewnątrzwspólnotowe dostawy. Jednocześnie naczelnik urzędu skarbowego wydający decyzję, pozbawił polskiego podatnika prawa do odliczenia podatku naliczonego związanego z zakupami tekstyliów – uznał bowiem, że faktury wystawił podmiot nieistniejący (art. 88 ust. 3a pkt 1 lit. a ustawy o VAT).

Podatnik wygrał jednak w sądzie. W złożonej przez siebie skardze podniósł, iż ustalenia organów podatkowych są wewnątrznie sprzeczne. Nie można bowiem twierdzić, że zakup towarów nie miał miejsca, a następnie żądać podatku od ich sprzedaży (w analizowanej sprawie – według stawki 23% VAT, ze względu na odmowę prawa do zastosowania preferencyjnej stawki 0% VAT w WDT). Jak bowiem wskazał WSA w uzasadnieniu do wyroku, „skoro organ podatkowy uważa, że zakupów nie było, to nie może opodatkować wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, której także (...) nie powinno być”. W konsekwencji decyzja wydana wobec podatnika została uchylona.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Władysław Varga**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 •

- zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem *Tax Point of View* nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://www.linkedin.com/company/taxpoint-sp-z-o-o>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •